

Edifici del Senat, la cambra de les autonomies

I. ACHU

Ara vénen les rebaixes

L'ingrés en el Mercat Comú, segons Felipe González, pot suposar restriccions dràstiques en el poder decisor de les comunitats autònomes. En el rerefons, però, hi ha més coses, que entren de ple en l'estructuració econòmica de l'estat.

E Julià GARCIA CANDAU
El debat sobre l'estat de les autonomies celebrat en el Senat, l'anomenada cambra de representació territorial, per allò de tenir en la façada les banderes de les comunitats autònomes, ha servit perquè, passats els anys, el president del govern Felipe González haja encés una llum d'alerta roja sobre un futur condicionat per la Comunitat Econòmica Europea.

Al desembre de 1983, el ministre d'Administració Territorial, Tomás de la Quadra, afirmava que pel gener del 84 quedaria tancat tot el procés de transferències. Al febrer del 85, la promesa encara no ha estat

complida. Sobretot al País Basc, on encara queden temes bàsics per resoldre.

Ara, quan el poder executiu de l'estat ha establert un pacte de legislatura per a Euskadi amb el govern de Vitòria, el president González ha llançat al rogle de l'estat autònom la sospita fonamentada que l'ingrés en la CEE pot produir un retall en les competències transferides a determinades comunitats.

En la marabunta de xifres, períodes transitoris, llicències de pesca, contingències de vins i aranzels duaners, havia passat per alt el fet que la política macroeuropea pot incidir negativament en els esta-

tuts. Per exemple, a la Rioja alavesa, on la competència sobre agricultura ha estat transferida a Aju-ria Enea, caldrà aturar el procés d'ampliació dels vinyars, perquè el Mercat Comú així ho predetermina.

Felipe González expressa ben clarament que «els marges de decisió als quals estan acostumades les comunitats autònomes es modificaran dràsticament». Encara que va afegir que, quan el dret comunitari ho permetrà, l'estat podrà seguir delegant funcions a les comunitats autònomes, l'avís no va caure com aigua en cistella. Per a determinades

funcions l'Estat de les autonomies pot quedar en una simple descentralització.

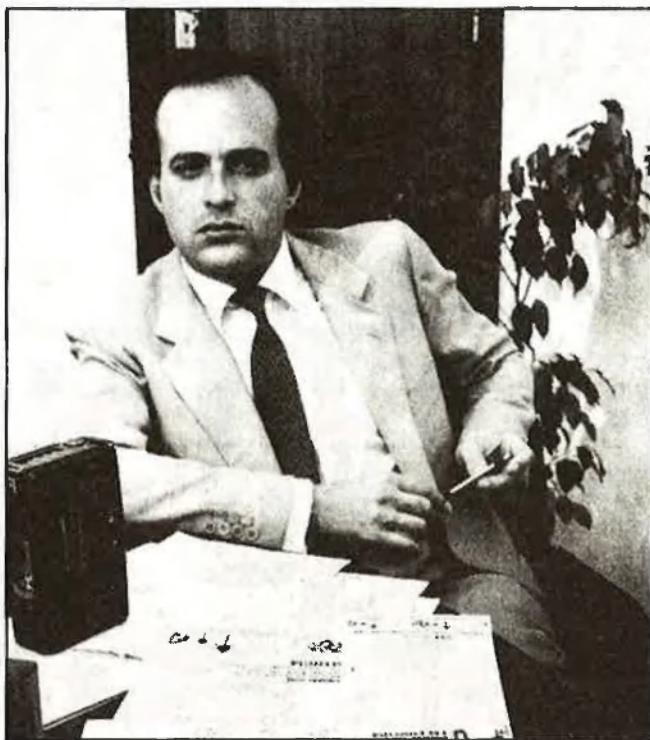
El primer problema, l'ha plantejat el senador nacionalista basc Karmelo Renobales, en recordar que, segons el text de l'Estatut de Gernika, no es podran aprovar convenis internacionals que afecten els ciutadans bascos si prèviament no s'estableix una consulta.

La Comunitat Econòmica Europea, que, no obstant algunes condicions lleonines, segueix posant traves al procés d'integració, apareix ara quasi com un terror mil·lenari. L'estat autònom de café per a tots que va inventar la UCD i que ara se'n anuncia com a simple malta per a tots, sobretot perquè alguns presidents d'ens ficticis així ho desitgen, pot sofrir una nova aturada, o un enorme retrocés. De tota manera, el plantejament que cal fer, després de l'avís del president del govern, és si això comporta un simple reajust de l'autonomia, que en alguns casos pot ser fins i tot aconsellable, o si del que es tracta és de recuperar part del control del poder que ara és més repartit.

El poder és directament lligat a la capacitat econòmica de què disposen estat i comunitats. La sentència del Tribunal Constitucional respecte a la llei d'Armonización del Proceso Autonómico (Loapa) deixà trontollant el model que pretenia el mateix PSOE. Però el punt que s'ha qüestionat últimament han estat els models de finançament de les comunitats. Entre altres raons, perquè amb la cessió de tributs, la Llei de Percentatges i el Fons de Compensació Interterritorial, no hi ha harmonia. En el Fons de Compensa-

ció Interterritorial el president del govern estima que ha de primar per damunt de tot un sentit de solidaritat, però succeeix que aquesta llei, també de caràcter orgànic, obliga a una aplicació correcta, i fins ara han estat diverses les comunitats autònomes que han protestat quan ha estat aplicada, ja que s'hi han admés desequilibris notables.

Catalans, bascos i, *sotto voce*, Segundo Bru, es mostraren contraris a la manera en què es va fer el repartiment l'any passat. Fonamentalment, perquè algunes comunitats quedaren notòriament afavorides. Cada dia, augmenta la sensació que el govern socialista afoeix, per damunt de la necessària solidaritat, determinades regions en les quals el per-

Segundo Bru, discretament en contra

Arxiu

centatge de vots és important i el nombre d'escons al parlament és essencial per a assolir, de nou, el govern de l'estat.

La CEE condicionarà apartats importants, com la cessió de tributs, perquè alguns quedaran englobats dins de l'Impost del Valor Afegit (IVA), l'entrada en vigor del qual s'ha previst per a gener de 1986. Sembla inevitable fer-hi alguns retocs importants. El marc comunitari ja ha condicionat el procés de reconversió industrial i convé que estiguem preparats per a distintes reconversions, però la quota de poder polític no té per què eixir-ne reduïda. Per exemple, hi cap encara la possibilitat que cada comunitat autònoma utilitze amb llibertat els propis recursos.

L'escàndol continua

Més interrogatoris per evasió de divises

Marià SOLER

«**C**al tenir molt de cap per a organitzar-ho tot», així parlava el diplomàtic Francisco Palazón davant el jutge Luis Lerga. Per tercera vegada, el «cervell» de l'última evasió de capitals descoberta definia el seu ofici com «administrador de fortunes», sense reconèixer que aquesta activitat milionària siga delictiva. Segons ell, 1.500 milions són «administrats» directament a Ginebra, i la resta ho és a Madrid. El jutjat, tanmateix, diu que Palazón ha evadit dos mil milions de pessetes.

Amb Francisco Palazón vingué al jutgat número tres de delictes monetaris

un ball aristocràtic. Durant les últimes dues setmanes, la porta d'aquest edifici oficial s'ha assembletat a una desfilada de models, enmig d'un núvol de fotògrafs, amb una princesa, tres comtes, dos marquesos, quinze ambaixadors, un advocat famós per ser el pare de la Loapa i un important càrrec de Televisió Espanyola a Catalunya.

L'espectacle, per allò de la popularitat, ha estat l'altra cara de la llarga sessió parlamentària sobre auditories. Des del juí contra Rafael Escobedo, condemnat fa dos anys per l'assassinat dels marquesos d'Urquijo, no es recordava una expectació pareguda (no sempre és possible

seure en el banc gent «fora de tota sospita»).

De qualsevol manera, després d'omplir les revistes del cor amb reportatges sobre els famosos evasors, ara no resta més que un camí: el jutge Lerga haurà d'investigar les empreses on Palazón tenia els diners. Per ara en són set: Irmasa, en les Illes; Masias Catalanas, S. A., a Barcelona; Paltribea, S. A.; Fuenteálamo Producciones Cinematográficas, Antena 3, Prosider i Publi-2, totes a Madrid; i, és clar, a Suïssa, la seua participació en la Banca Rotchild, que no coneix cap problema fronterer.

Siga com siga, tot

sembla indicar que l'afer ha entrat ja per una via de la qual poden sorgir encara noves sorpreses, en forma de noms, de detalls, de dades que arriben a arredondir-ne el conjunt, però sense grans troballes suplementàries. La investigació, potser, serà encara llarga i laboriosa, per les múltiples ramificacions a l'Estat espanyol i a fora. Cal pensar, però, que si tot era tan ben organitzat com el cervell de la maniobra, Palazón, afirmava al jutge Lerga, les recerques podran seguir un cert ordre.

Mentrestant, hi ha molts que s'entretenen discutint si Garcia de Enterría acudí enganyat o no a la Brigada de Delictes Monetaris.